

SEIKKAILU RIKASTAMASSA PÄIVÄKODIN ARKEA

Vanhempien näkökulma seikkailupedagogiikkaan

Ammattikorkeakoulututkinnon opinnäytetyö
Sosionomikoulutus, Hämeenlinnan korkeakoulukeskus
kevätlukukausi 2021
Veera Väätäjä

Tekijä Veera Väättäjä Vuosi 2021

Työn nimi Seikkailu rikastamassa päiväkodin arkea: Vanhempien näkökulma seikkailupedagogiikkaan

Ohjaaja Outi Välimaa

TIIVISTELMÄ

Seikkailupedagogiikka varhaiskasvatuksessa tarkoittaa elämyksiä ja seikkailuita, joiden tehtävänä on mahdollistaa lapsen oppiminen. Luontoon tehdyt retket mahdollistavat motoristen taitojen kehittämisen ja niiden yhdistämisen oppimisen kokemuksiin. Retket kehittävät ryhmätaitoja, luovat yhteenkuuluvuutta ja yhdistäviä kokemuksia.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia vanhempien näkökulmaa seikkailu- ja elämyspedagogiikkaan varhaiskasvatuksen maailmassa. Aineiston hankintaan käytettiin avointa kirjoitelmää. Kysymykset olivat: kuinka koet lapsesi hyötyneen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissanne ja koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa? Vastauksia keräsin viikon ajan ja sain 14 kappaletta.

Tutkimuksessa selvisi, että vanhemmat kokevat lapsensa hyötyneen seikkailupedagogiikan retkistä. Retkien koettiin vahvistavan yhteyttä luontoon, tukevan ryhmähenkeä ja lisäävän omatoimisuutta. Kehityskohteita havaittiin olevan henkilökunnan mahdollinen lisäkoulutus seikkailupedagogiikasta ja vanhempien puutteellinen ymmärrys pedagogiikasta. Parempi kommunikointi vanhempien ja kasvattajien välillä takaisi vanhempien paremman ymmärryksen pedagogiikasta.

Avainsanat Seikkailupedagogiikka, varhaiskasvatus, elämyspedagogiikka, vanhempien osallisuus, yksityinen päiväkot

Sivut 26 sivua ja liitteitä 2 sivua

Author	Veera Väättäjä	Year 2021
Subject	Parents' views on adventure pedagogy in early childhood education	
Supervisors	Outi Välimaa	

ABSTRACT

Adventure pedagogy in early childhood education means experiences and adventures that are designed to enable a child to learn through them. In early childhood education, the experience of learning is linked to learning through experience.

The purpose of the thesis was to study parents' perspective on adventure and experience pedagogy in the world of early childhood education. The material was obtained from essays written by the parents. The essays were based on two open-ended questions: how do you feel your child has benefited from the themes and trips brought by adventure pedagogy in your kindergarten; and do you feel like you miss something or do you notice something to be improved? The parents had one week to answer, and 14 answers were received.

According to the study, the parents feel that their children have benefited from the excursions brought by adventure pedagogy. They felt the excursions had strengthened the child's connection with nature, enhanced group spirit and increased independence. In terms of development needs, the parents thought the staff needed further training on adventure pedagogy and the parents lacked knowledge of the pedagogy. Better communication between parents and educators would guarantee parents' better understanding of the pedagogy.

Keywords Experience pedagogy, early age education, parental involvement, adventure pedagogy, kindergarten

Pages 26 pages and appendices 2 pages

Sisälllys

1	Johdanto	1
2	Seikkailupedagogiikka yksityisessä päiväkodissa	3
2.1	Yksityinen päiväkotiki	3
2.2	Seikkailu ja elämys selitettynä	4
2.3	Tutkimusmenetelmät ja aineistonkeruu.....	6
3	Seikkailupedagogiikan teoria.....	7
3.1	Lapsi pedagogiikan keskiössä.....	7
3.2	Varhaiskasvatuksen monet muodot	9
4	Aikaisemmat tutkimukset seikkailupedagogiikasta	11
5	Tutkimustehtävä ja analyysimenetelmä	14
5.1	Vanhempien näkökulman selvitys	14
5.2	Aineistonhankinta	15
5.3	Analyysimenetelmänä kategorisointi	16
5.4	Tutkimuksen eettiset kysymykset.....	16
6	Tutkimuksen tulokset	17
6.1	Seikkailu- ja elämyspedagogiikan koetut hyödyt.....	19
6.1.1	Lasten rohkaistuminen.....	19
6.1.2	Elämykset ja retket.....	19
6.1.3	Ryhmähenki ja yhteisöllisyys.....	20
6.2	Seikkailu- ja elämyspedagogiikan kehityskohteet	21
6.2.1	Tarkemmat tiedot retkien sisällöistä	22
6.2.2	Onko henkilökunta tarpeeksi koulutettua?	22
6.2.3	Alle 3-vuotiaan seikkailun tarve	23
6.3	Kotiin tulevat onnelliset, puheliaat lapset	23
7	Johtopäätökset	24
8	Pohdinta	25
	Lähdeluettelo.....	27

Liitteet

Liite 1 Tutkimuksen kirjoitelmakaavake

1 Johdanto

Seikkailupedagogiikka on kiinnostanut minua siitä lähtien, kun kuulin siitä ensimmäisen kerran. Olen hyvin seikkailunhaluinen, spontaani ja elämänjanoinen persoona, joten orjallinen, sääntöjen sisällä toimiva työ ei ole itselleni mieleistä. Seikkailupedagogiikka jo nimenä sytytti minussa halun tutkia, toimia ja kokeilla kuinka tämä todellisuudessa toimii. Näin päädyin syventävään harjoitteluuni seikkailupedagogiikkaa toteuttavaan päiväkotiin.

Harjoittelun aikana kävimme mato-ongella, uimarannalla, dinosaurusnäyttelyssä, söimme lounaan lattialla ja retkeilimme lähiympäristössä. Ulkoilu on itselleni mieleinen ajanviettotapa, ja tiesin heti, että tätä minä todella haluan tehdä työkseni. Tällöin heräsi myös ajatus mahdollisesta opinnäytetyöstä liittyen seikkailupedagogiikkaan.

Aion tutkia opinnäytetyössäni sitä, kuinka hyödylliseksi vanhemmat kokevat tai ovat kokeneet seikkailupedagogiikan omalle lapselleen ja mitä mahdollisia puutteita he ovat havainneet. Kokiessani itse kyseisen pedagogiikan mahdollisuutena ja loistavana työvälineenä, tahdon tutkia kokevatko vanhemmat samoin kuin minäkin. Tutkimukseni on toteutettu yksityisessä päiväkotikonsernissa, mutta säilyttääkseni vastaajien anonymiteetin ja yksityisyyden suojan, puhun tutkimuksessani kohdepäiväkodista vain termein yksityinen päiväkoti ja yksityinen päiväkotikonserni.

Voin tutkimuksen avulla reflektoida omaa osaamistani: välittyvätkö pedagogiikan tuomat ilot ja mahdollisuudet kotiin. Kiinnostaa myös, poikkeako vanhempien kokema omastani ja muiden näkemyksestä. Tutkimuskysymykseni on: Kuinka vanhemmat kokevat lapsensa hyötyneen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissa, kokevatko he kaipaavansa jotain tai havaitsevatko vanhemmat jotain parannettavaa?

Tutkimuksen merkitys yhteiskunnassa on suhteellinen. Kokonaisuudessaan seikkailupedagogiikka on pieni, melko tuntematon ja uusi pedagogiikka varhaiskasvatuksen sisällä. Esimerkiksi mielipiteitä jakava Steiner-pedagogiikka on melko tunnettu.

Seikkailupedagogiikan sisällä tämä on merkittävä tutkimus, sillä tavoitteeni on tutkimukseni myötä jakaa tietoa ja tuntemusta seikkailupedagogiikasta. Tutkiessani aikaisempia tutkimuksia liittyen kyseiseen pedagogiikkaan huomasin, ettei seikkailupedagogiikasta ole kovin runsaasti kirjattua tutkimustyötä.

Varhaiskasvatuksen ollessa merkittävä pilari yhteiskunnassa kasvatustyön vuoksi, voisi kokea, että tutkimukseni on yhteiskunnan rakenteisiin ja niiden syntyyn verrattuna tärkeä. Kasvatamme uusia yhteiskuntakelpoisia kansalaisia ja varhaiskasvatuksella on suuri merkitys siihen, millainen persoona ja kansalainen lapsesta kasvaa. Lisäksi valloillaan oleva pandemia on tuonut omat haasteensa varhaiskasvatukseen, kuten koko yhteiskuntaan, joten senkin valossa tutkimukseni on merkittävä. Yhteiskuntaa muokkaava pandemia muokkaa myös varhaiskasvatusta asettaen tälle uusia haasteita.

Varhaiskasvatus on yksi sosiaalialan suurimpia työllistäjiä, ja sosiaalialan opinnoissa yksi erikoistumisaloista on varhaiskasvatus. Suomen varhaiskasvatus on laadukasta juuri monipuolisen osaamisen ja sosiaalialan ammattilaisten tietotaidon ansiosta, ja varhaiskasvatus on yksi yhteiskunnan peruspilareita. Varhaiskasvatuksen parissa työskentelee varhaiskasvatuksen sosionomeja, varhaiskasvatuksen opettajia ja lastenhoitajia, jotka kaikki voivat mahdollisesti olla koulutukseltaan sosionomeja. Oman kokemukseni mukaan erityisesti opintoja suorittavia sosionomeja palkataan lastenhoitajan sijaisuuksiin.

2 Seikkailupedagogiikka yksityisessä päiväkodissa

Tässä kappaleessa kerron opinnäytetyöni tutkimusasetelmasta. Kerron yksityisen päiväkodin dynamiikasta, mitä se on, miten se toimii ja miten yksityiset päiväkodit työllistävät varhaiskasvatuksen henkilöstöä. Kerron tutkimuskohdepäiväkodistani kertomatta päiväkodin nimeä, jotta anonymiteetti ja yksityisyys säilyy. Tässä luvussa kerron myös, mitä tarkoittaa yksityinen päiväkotikiitos ja siihen liittyvä käsite palvelusopimus.

Seikkailupedagogiikka tutkimukseni aiheena sai alkunsa tässä kappaleessa esiteltävästä päiväkodista, sillä nähdessäni sen käytännössä ymmärsin ja innostuin sen tuomista eduista, ja mahdollisuuksista. Tutkin vanhempien näkökulmaa seikkailupedagogiikan näkyvyyteen varhaiskasvatuksessa, mutta jotta näkökulmaa voisi ymmärtää, täytyy tuntea päiväkotiorganisaatio, sekä sen toimintaa.

Opinnäytetyön tavoite on saada käsitys vanhempien ymmärryksestä suhteessa seikkailupedagogiikkaan. Vanhempien ollessa pedagogiikan keskiössä olevalle lapselle perustarve ja arvo, on mielenkiintoista varhaiskasvattajana lähteä tutkimaan pedagogiikan ymmärryksen syvyyttä. Pedagogiikka, elämys, seikkailu sekä kokemus ovat tärkeitä, keskeisiä käsitteitä, jotka avaan tulevassa luvussa. Tutkimuskysymyksiäni ovatkin: ”kuinka koet lapsesi hyötynneen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissanne?” sekä ”koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa?”.

2.1 Yksityinen päiväkotikiitos

Yksityisen varhaiskasvatuksen tuottaja voi olla kotonaan toimiva perhepäivähoitaja, tai yrityspohjainen päiväkotikonserni, jonka kanssa kunta on tehnyt palvelusopimuksen. Myös sukulainen on mahdollinen varhaiskasvatuksen tuottaja, mutta kelan myöntämää yksityisen hoidon tukea ei makseta lapsen asuessa varhaiskasvattajan kanssa osana samaa taloutta. (Kela, 2021).

Palvelusopimus tehdään varhaiskasvatuksen yksikköön yhdessä vanhempien ja kunnan kanssa. Palvelusopimuksessa on merkittynä lapsen nimi ja syntymäaika. Lapsen varhaiskasvatukselle varattu kokonaistuntimäärä kuukausittain kirjoitetaan sopimukseen, ja sopimuksessa mainittu päivittäinen tuntimäärä on enintään 5 tuntia/päivä, tai yli 5 tuntia/päivä. Enintään 5 tuntia/päivä sopimusta kutsutaan osapäiväiseksi asiakkaaksi, ja yli 5 tuntia/päivä sopimuksen asiakasta kutsutaan kokopäiväiseksi. Sopimukseen merkitään kuukausittainen tuntimäärä, jokaiseen tuntimäärään lasketulla liukumatumäärällä. Asiakkaan päiväkotiaika kuukaudessa voi olla esimerkiksi 52–86 tuntia kuukaudessa, jolloin 52 tunnin ja 86 tunnin väliin jäävät tunnit ovat liukumaa. Asiakkaan ollessa päivähoitossa 53 tuntia kuukaudessa, maksu on sama, kuin jos päivähoiton tarve kuukaudessa onkin 85 tuntia toisena kuuna. Nämäkin tuntimäärät sekä liukumat on jaettu eri tavoilla osapäiväisten ja osapäiväisten lasten sopimuksiin. (Sotkamon kunta, 2021).

Kyseinen yksityinen päiväkotitoimi oli halukas yhteistyöhön kanssani, sillä vanhempia osallistavaa tutkimusta ei heidän päiväkodissaan ole aikaisemmin tehty. Kiinnostava aihe oli se tekijä, joka herätti yhteistyökumppanini mielenkiinnon. Tarve jatkuvaan kehitykseen, sekä yksityisen päiväkodin päämäärä myydä palvelua asiakkaalle ovat tärkeitä tekijöitä tutkimusta tehdessä. Selvitettyäni asiakkaiden ajatuksia ja tarpeita, on palveluntuottajan tuotteen kohdentaminen kohderyhmälle helpompaa.

2.2 Seikkailu ja elämys selitettynä

Aiheeni on vanhempien näkökulma seikkailupedagogiikkaan ja halusinkin ensimmäisenä ottaa selvää siitä, tietävätkö vanhemmat todella, mitä kaikkea seikkailu- ja elämyspedagogiikka pitää sisällään. Vaikka päiväkodissa joka päivä kerrotaan retkistä, erilaisista teemoista sekä päivän tapahtumista, on vanhempien käsitys sekä ymmärrys pedagogiikan sisällöstä silti varhaiskasvattajalle mysteeri. Ymmärtääksemme seikkailupedagogiikan sisällön, meidän on perehdyttävä siihen, mitä ovat käsitteet seikkailu, elämys sekä pedagogiikka.

Pedagogiikka on suunnitelmallista, tavoitteellista ja kokonaisvaltaista toimintaa, joka johtaa oppimiseen. Pedagogiikka perustuu monitieteiseen tietoon ja varhaiskasvatuksessa sen perustana käytetään ymmärrystä lapsuudesta, kehityksestä, oppimisesta ja lapsesta.

Pedagogiikassa huomioidaan jokaisen lapsen yksilöllinen kehitys ja taitotaso. Kaiken pedagogisen toiminnan perustana ovat yksilöllisen oppimisen tarpeet, kiinnostuksen kohteet ja merkitykselliset asiat, joita voidaan pedagogiikan sisällä hyödyntää. Pedagogiikan tärkein keskiö on hyvinvoiva, oppiva lapsi, jonka ympärille pedagogiikkaa voidaan rakentaa ja toteuttaa eri tavoin. (Räsänen, 2019).

Elämyksen englanninkielinen vastine, *experience*, tarkoittaa prosessimaista kokemusta, sellaista tapahtumaa, jota arvioidaan tapahtuman jälkeenkin. Elämys eroaa kokemuksesta, vaikka kummassakin on kyse tapahtumaprosessista. Elämyksen sanotaan syntyvän riittävän voimakkaasta kokemuksesta; sellaisesta joka yllättää, on kokijalle uusi ja selkeästi erottuu arjesta ja tavallisesta ympäristöstä. Se poikkeaa normista ja jättää täten vahvemman muistijäljen, elämyksen. (Hakanen, 2017).

Seikkailupedagogiikassa oppiminen tapahtuu kokemusten, erilaisten elämysten, sekä niistä syntyvien havaintojen kautta. Kokemus on yksi suurimmista tekijöistä liittyen pedagogiikkaan, sillä konkreettinen tapahtuma yhdistyy mielen sisällä tapahtuvaan kokemukseen. Elämys sekä merkitys yhdistyvät kokemuksen kautta oppimistapahtumaksi. Elämän aikana koetaan useita tapahtumia, jotka vaikuttavat ihmiseen jollain tavalla. Kokemukset voivat vaikuttaa negatiivisesti, positiivisesti tai neutraalisti. Elämys kuitenkin saavuttaa merkityssuhteen, jolloin koetusta tapahtumasta saadaan elämys. Käsitys elämyksestä on henkilökohtainen ja jokaisen persoona ja kokemussuhteet vaikuttavat siihen, mitä tapahtumaa tai koettua pidetään elämyksenä. (Hietala & Kumpula, 2018).

Seikkailu on kokemuksellista toimintaa, jonka seikkailu määrittely vaihtelee jälleen henkilökohtaisesta koetusta kokemuksesta. Oleellista on henkilökohtaisten rajojen ja kykyjen koettelu, kohtaaminen ja uusista tehtävistä selviytyminen. Seikkailu ja rajojen koettelu kehittää yksilöllisesti omia motorisia, kognitiivisia ja sosiaalisia taitoja. Oman epämurkuvuusalueen saavuttaminen, sen rajojen löytäminen, on tärkeää. Käsitteet innostus, yhteistyö, tuntemattomuus ja saavuttaminen ovat seikkailussa keskeisiä. (Hietala & Kumpula, 2018).

Tavoitteena on tutkia sitä, mitä vanhemmat todella ajattelevat ja tietävät seikkailupedagogiikasta. Ovatko pedagogiikan koetut hyödyt samoja sekä varhaiskasvatuksen työkentällä, että kotona arjessa? Ovatko vanhemmat tietoisia

pedagogiikan työvälineistä, sen hyödyistä, tai kokevatko varhaiskasvattajat eri työvälineet hyödyllisinä kuin mitä vanhemmat kotona? Nämä kysymykset olivat suurimmat inspiraationi tämän tutkimuksen tekemiseen. Toivonkin, että tutkimuksen avulla ymmärrys vanhempien käsityksestä rikastuttaa varhaiskasvattajan mahdollisuuksia tuoda pedagogiikan jättämiä onnistumisia ja elämyksiä paremmin kodin nähtäville. Olisi hienoa, jos seikkailupedagogiikan ja elämysten työvälineitä saataisiin myös vanhemmille kotiin ja jokapäiväiseen arkeen.

2.3 Tutkimusmenetelmät ja aineistonkeruu

Tutkimusmenetelmäni on kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä, jonka tehtävä on tutkia aineiston laatua. Kvalitatiivinen tutkimus on tapa tutkia laatua, eli nähtyä ja koettua elävää maailmaa. Keskiössä on merkitys, eli se mitä tutkittava aihe merkitsee tutkittavalle kohteelle. Laadullisen tutkimuksen avulla voidaan saada monipuolista tietoa tutkittavan ilmiön luonteesta hyvinkin tarkasti. Vaikka laadulliseen tutkimukseen usein liitetään sana aineistolähtöisyys, ei se tarkoita sitä, etteikö tutkimuksessa olisi mukana myös teorialähtöistä tietoa. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, n.d.).

Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä on ymmärtävä menetelmä, joka antaa tutkittavalle kohteelle tai ryhmälle mahdollisuuden vastata vapaasti. Tällöin hyviä aineistonkeruumenetelmiä ovat esimerkiksi ryhmätilanteet ja haastattelut. (Tilastokeskus, n.d.).

Kvalitatiivinen tutkimus on tutkimuksen menetelmäsuuntaus, jolla mitataan tutkittavan kohteen laatua. Tutkimuksen avulla pyritään ymmärtämään tutkittavan kohteen merkityksiä, ominaisuuksia ja laatua. Kvalitatiivista tutkimusta voidaan toteuttaa useilla eri menetelmillä. Kuitenkin jokaista menetelmää yhdistää tutkittavan kohteen tarkoitukseen ja merkitykseen liittyvät näkökulmat. (Jyväskylän yliopisto, 2015.) Kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkija laatii etukäteen kysymyksiä, joihin tutkimuskohteessa haastateltavat henkilöt saavat vastata melko vapaasti. Vastauksessa saa kertoa kokemuksistaan, mielipiteistään ja ajatuksistaan ja tutkimuksessa voidaan analysoida näitä kirjoitelmina saatuja vastauksia. (Tilastokeskus, n.d.).

Käytin itse tutkimuksessani menetelmänä Google Formsin kyselylomaketta. Asiakas sai vastata avoimeen kysymykseen parhaaksi kokemallaan tavalla. Osa saamistani vastauksista

olikin lauseen mittaisia, mutta osa asiakkaista oli vastannut jopa lyhyen kappaleen verran. Koin tämän myös henkilökohtaisesti parhaaksi tavaksi kerätä vastauksia, jotta tutkimuksen tulokset eivät olisi ohjailtuja mihinkään suuntaan. Näin saadaan tarkempi näkemys vanhempien ymmärryksestä ja tietämyksestä, sekä heidän kokemistaan hyödyistä.

Aineistonkeruu aloitettiin 8.3.2021 ja aikaa vastata oli viikko, 15.3.2021 asti. Yhteyshenkilöni tutkimuskohteena toimivassa päiväkodissa lähetti asiakkaille linkin avoimeen kyselyyn yksityisen päiväkotikonsernin oman sovelluksen kautta, jotta voitiin varmistaa linkin tietoturvallinen jakaminen asiakkaiden omien tietojen joutumatta vaaraan. Tutkimusta tehdessäni havaitsin, että tietoturva-asiat ovat tärkeitä ottaa huomioon erityisesti nykyaikana. Tutkimuksen vastaukset haluttiin säilyttää nimettöminä ja taata vastaajalle anonymiteetti.

3 Seikkailupedagogiikan teoria

Tässä luvussa avaan seikkailupedagogiikan teoriaa. Kerron keskeisiä käsitteitä, kuten pedagogiikka, seikkailu- ja elämyspedagogiikka, varhaiskasvatus ja lasten osallistaminen. Kerron mitä kvalitatiivinen tutkimus tarkoittaa, kuinka vanhempia ja lasta osallistetaan sekä mitä käsitteet pitävät sisällään. Varhaiskasvatuslaki ja yleinen tuki sekä varhaiskasvatussuunnitelma ovat käsitteitä, joihin varhaiskasvatustyössä opettajana törmää päivittäin. Aion myös avata kyseisiä käsitteitä ja kertoa mitä käsitteet tarkoittavat ja pitävät sisällään.

3.1 Lapsi pedagogiikan keskiössä

Kuten jo edeltävässä luvussa kerroin, pedagogiikka tarkoittaa tavoitteellista, suunnitelmallista toimintaa. Keskiössä on hyvinvoiva, oppiva lapsi. Lapsen mielenkiinnonkohteet ja tarpeet sekä lapsen kasvuympäristö määrittävät pedagogiikkaa. Myös ennalta määrätyt erilaiset oppimisen osa-alueet mahdollistavat pedagogiikan toteutumisen. Näitä ovat:

1. kielten rikas maailma
2. ilmaisun monet muodot

3. minä ja meidän yhteisömme
4. tutkin ja toimin ympäristössäni
5. kasvan, liikun ja kehityn (Räsänen, 2019).

Pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatusta ja varhaiskasvatustieteelliseen tietoon perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammattihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista, ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa.

Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta, sekä sitä, että henkilöstöllä on yhteinen ymmärrys siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää. (Opetushallitus, 2018, 22).

Lasten osallistaminen on lähtöisin lapsen tarpeista, sekä lapsen mahdollisuuksista osallistua ja vaikuttaa lapsen omaa elämää koskeviin asioihin, sekä päätöksiin. Lapsen osallisuus voi vaikuttaa koko ryhmään suuresti, tai se voi olla arjen pieniä asioita. Lasten mielenkiinnonkohteita tarkkaillaan, ja näistä voi käynnistyä koko lapsiryhmän yhteinen projekti. Esimerkiksi jos lapsiryhmästä neljä leikkii kissaleikkiä, voidaan tähän kissa-aiheeseen tarttua. Tutkitaan erilaisia kissoja, askarrellaan omat kissat, keskustellaan sekä pidetään yksi iso kissamainen leikkipäivä! Esimerkki pienestä arjen asiasta on lapsen mahdollisuus päättää, mitä päiväkotiiin puetaan päälle. Aikuinen voi rajata lapsen valinnan mahdollisuuksia, jottei päiväkotiiin lähdetä kesävaatteissa paukkupakkasilla, mutta kuitenkin niin, että lapsi saa päättää housujensa värin tai sukkaparin. (Saloniemi, 2017).

Seikkailu- ja elämyspedagogiikka perustuu arjessa tapahtuviin kokemuksiin, elämyksiin ja seikkailuihin. Pedagogiikan tavoitteena on tutkia ja tarkastella seikkailullista varhaiskasvatusta ja sen keinoja. Seikkailullinen toiminta on tavoitteellista ja seikkailua sekä elämyksiä välineenä käyttäen tavoitteena on elämysten kautta luoda lapselle mahdollisuus laadukkaaseen varhaiskasvatukseen. Vaikutus kohdistuu samanaikaisesti tunnetason, fyysiseen sekä tiedon taitojen kasvatukseen. (Tieteen termipankki, 2015).

Seikkailukasvatus on seikkailullisia aktiviteetteja hyödyntävää ohjattua, tavoitteellista ja erityisesti turvallista toimintaa, joka tähtää ihmisen kokonaisvaltaiseen kehittymiseen. Se on kokemuksellinen oppimisprosessi, jossa seikkailullinen ja elämyksellinen toiminta mahdollistaa uusien ajattelutapojen ja toimintamahdollisuuksien oppimisen. Seikkailukasvatukseen sisältyvät elämykset ovat yllätyksellisiä, haastavia ja rohkaisevat oman mukavuusalueen ulkopuolelle. Seikkailukasvatusta on mahdollista toteuttaa tutussa ympäristössä, esimerkiksi syömällä lapsiryhmän kanssa lounaan ruokapöydän sijaan lattialla. Kasvatus on myös mahdollista viedä uuteen ympäristöön, jolloin haasteet ja uudet näkökulmat sijoittuvat suuremman mittakaavan seikkailuun ja muutokseen. Tällaisia ovat esimerkiksi melonta, kiipeily ja makkaranpaistoretket. (Kota.fi, n.d.).

3.2 Varhaiskasvatuksen monet muodot

Varhaiskasvatusta voi tapahtua myös päiväkodin ulkopuolella, esimerkiksi leikki- ja iltapäiväkerhot, sekä perhepäivähoito. Varhaiskasvatus on jokaisen lapsen perusoikeus, vaikkakin huoltajat päättävät oman lapsensa osallistumisesta järjestettyyn varhaiskasvatukseen. Varhaiskasvatuksen perusteet on laatinut opetushallitus. Varhaiskasvatus kattaa ikävuodet 0–6, jotka ovat lapsen ensikehityksen vuodet peruskouluun aloittamiseen asti. Tällöin vastuu kasvatuksesta siirtyy peruskoululle. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lapsen kasvua, oppimista ja kehitystä, edistää lasten yhdenvertaisuutta, ehkäistä syrjäytymistä sekä tukea huoltajia kasvatustyössä, ja mahdollistaa huoltajien osallistuminen työelämäään ja opiskeluun, integroiden näin huoltajia yhteiskuntaan. (Opetushallitus, 2021a).

”Varhaiskasvatus on lapsen suunnitelmallisen ja tavoitteellisen kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostama kokonaisuus, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka. Varhaiskasvatus tukee lapsen kasvua, kehitystä ja oppimista sekä edistää hyvinvointia.” (Opetushallitus, 2021a).

Vanhempien osallistaminen varhaiskasvatuksessa on vanhempien kanssa tehtävää kasvatuskumppanuutta ja -yhteistyötä, avointa keskustelua, ja tarjoaa varhaiskasvatuksen ammattilaiselle mahdollisuuden parempaan huomioimiseen ja kehittämiseen. Osallisuus on jatkuvaa vuorovaikutusta, yhdessä tekemistä ja mahdollisuutta vaikuttaa. Vanhempien

osallisuutta on vanhempainkahvit, makkaranpaistoillat, erilainen viestittely, lapsen hakemisen hetkellä tapahtuva nopea keskustelu sekä varhaiskasvatussuunnitelmaa koskevat, pidemmät keskustelut. Osallisuus tarjoaa tietoa ja toiveita, ja auttaakin kehittämään varhaiskasvatusta parempaan suuntaan. (Lamminen, 2018).

Varhaiskasvatuslaki ohjaa kaikkea varhaiskasvatuksen sisällä tapahtuvaa toimintaa. Laissa säädetään varhaiskasvatuksen tuottamisesta, järjestämisestä sekä kaikkien lasten oikeudesta osallistua ja saada laadukasta varhaiskasvatusta taustoista huolimatta. Nykyisen, vuonna 2018 säädetyn varhaiskasvatuslain mukainen varhaiskasvatus, ja sen tavoitteita ovat:

6. ”edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia;
7. tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista;
8. toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
9. varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatusympäristö;
10. turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä;
11. antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
12. tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
13. kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
14. varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;

15. toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.”

(Varhaiskasvatustilaki 540/2018).

Varhaiskasvatussuunnitelma on opetushallituksen laatima kokonaisuus, joka muodostuu kolmesta eri tasosta:

1. valtakunnallisesta varhaiskasvatussuunnitelman perusteista
2. paikallisista varhaiskasvatussuunnitelmista
3. lasten varhaiskasvatussuunnitelmista (Opetushallitus, 2018).

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteita ohjaa erityisesti varhaiskasvatustilaki, jossa säädetään kaikkien lasten oikeudesta varhaiskasvatukseen sekä tavoitteista, joita varhaiskasvatukseen tulee sisältää. Myös esiopetus on osa varhaiskasvatusta. Jokainen kunta on veloitettu luomaan oman varhaiskasvatussuunnitelman. Sen tulee kuitenkin täyttää opetushallituksen laatimat kriteerit ja perusteet, jotta tarjottava varhaiskasvatus, on kaikille valtakunnan lapsille tasavertainen ja jokaisella on yhtäläinen mahdollisuus laadukkaaseen varhaiskasvatukseen. Varhaiskasvatussuunnitelma tukee sekä ohjaa kaikkea varhaiskasvatukseen parissa tapahtumaa toimintaa, sen toteuttamista ja kehittämistä. (Opetushallitus, 2021b).

4 Aikaisemmat tutkimukset seikkailupedagogiikasta

Seikkailupedagogiikasta on tehty aikaisempiakin tutkimuksia, erityisesti opinnäytetöitä ja graduja. Tässä luvussa avaan löytämiäni tutkimuksia. Tutkimuksia on useampi Oulun Yliopistosta, mutta löysin myös kaksi Jyväskylän Yliopiston tutkimusta. Tutkimuksista neljä on kandidaatin tutkimuksia, joista yksi on etnografinen tutkimus. Etnografisen tutkimuksen tavoitteena on tutkia, selittää ja kuvailla ihmisryhmän toimintaa heidän omassa ympäristössään, tai ryhmän tulkintoja heidän omasta ryhmätoiminnastaan heidän käyttämässään ympäristössä. (Manninen, 2016).

Katri Kumpulan ja Pauliina Hietalan (2018) kandidaatin tutkielmassa Oulun yliopistosta on aiheena Seikkailupedagogiikka kasvatuksen muotona. Kandidaatin tutkielma käsitteli yleisesti seikkailupedagogiikkaa ja sen käyttöä varhaiskasvatuksessa. Kandidaatin tutkielma on tehty kirjallisuuskatsauksena, ja sen pyrkimyksenä on ollut selvittää seikkailupedagogiikan olemusta. Tutkimuskysymyksenä on ollut mitä ja millaista seikkailupedagogiikka on, ja miten sitä käytetään osana kasvatusta? Kandidaatin tutkimuksessa on myös perehdytty tarkemmin seikkailupedagogiikan syviin tarkoituksiin ja sen toimintaan. Mitä edellytyksiä seikkailupedagogiikka vaatii toimiakseen päiväkotiympäristössä? Tutkimuksen aikana on huomattu, että seikkailupedagogiikka ja sen käyttäminen varhaiskasvatuksessa edellyttää myös varhaiskasvatuksen opettajalta siihen paneutumista. Vaikka pedagogiikka vaatiikin opettajalta työtä, on pedagogiikka oppilaille tutkimuksen mukaan mieluinen ja luonnollinen pedagogiikka. (Hietala & Kumpula, 2018). Tämä kandidaattitutkielma onkin yksi tärkeimmistä lähteistä, sillä Kumpula ja Hietala ovat kiteyttäneet seikkailupedagogiikan yhteen kandidaattitutkielmaan loistavasti. Kandidaatin tutkielma pitää sisällään koko pedagogiikan ytimen, sen vahvuuksista ja käyttötavoista mahdollisiin kasvattajan kohtaamiin ongelmiin.

Enni Heikkisen kandidaatin tutkielma (2017) on jälleen Oulun yliopistosta. Heikkisen tutkielma on vastannut kysymyksiin mitä on varhaiskasvatus, mitä se pitää sisällään ja mitkä ovat seikkailukasvatuksen vaiheet peruskoulun opetusmenetelmiksi. Heikkinen on siis toteuttanut tutkimuksensa peruskoulussa. Tutkimus on tehty integroivana kirjallisuuskatsauksena, eli aihetta on kuvattu monipuolisesti olemassa olevan kirjallisuuden pohjalta, osana aineiston kriittinen tarkastelu. Tutkimuksen tavoitteena Heikkinen on halunnut selvittää seikkailupedagogiikan mahdollisuuksia koulumaailmassa, tutkia sen toimivuutta, piirteitä ja soveltamisen mahdollisuuksia peruskoulun parissa. Tutkielmassa Heikkinen on myös paneutunut seikkailukasvatuksen historiaan. Tässä kandidaatin tutkielmassa tuli myös esiin kolminaisuus aivot eli tietäminen, sydän eli kokeminen ja käsi eli tekeminen. Heikkisen tutkimuksen tuloksia ei ole voinut yleistää, sillä seikkailupedagogiikkaa ei ole tutkittu läheskään tarpeeksi, jotta tutkimuksesta saatuja vastauksia voitaisiin pitää absoluuttisina. (Heikkinen, 2017). Tämä onkin juuri asia, jota pohdin aloittaessani omaa tutkimustani. Onko seikkailupedagogiikkaa tutkittu tarpeeksi, jotta tutkimuksista saatuja vastauksia voidaan pitää absoluuttisina?

Pyry Lahdenperän kandidaatin tutkielma (2019) on tehty Oulun yliopistossa. Lahdenperä on tehnyt tutkimuksen osana luokanopettajan tutkintoa. Lahdenperän aiheena on ollut tarkastella elämys- ja seikkailupedagogiikkaa sekä sen historiaa eurooppalaisesta näkökulmasta, sekä niiden nykytilaa Suomessa. Kuten Heikkisen, sekä Kumpulan ja Hietalan työt, tämäkin kandidaatin tutkielma on tehty integroivana kirjallisuuskatsauksena. Lahdenperä on tutkinut myös sitä, mistä nykypäivän seikkailukasvatus on saanut alkunsa. Kandidaatin tutkielmasta selviää, kuinka seikkailukasvatuksen juuret ovat Saksassa. Lahdenperä kertoo, kuinka Saksasta sodan vuoksi seikkailupedagogiikka on kulkeutunut Englantiin ja sitä kautta ympäri maailmaa. (Lahdenperä, 2019). Huhtikuussa 2019 toteutetun tutkimuksen mukaan seikkailupedagogiikkaa käytetään erityisesti nuorten parissa, mutta nyt, omaa tutkimusta tehdessäni voinkin huomata, ettei enää näin ole. Seikkailukasvatus on levinnyt varhaiskasvatuksen ja peruskoulun kentille vuosien aikana.

Maarit Marttila (2016) on tehnyt etnografisen tutkimuksen Jyväskylän yliopistossa. Marttilan aiheena on ollut seikkailupedagoginen luontoliikunta opetussuunnitelman toteutuksessa. Tutkielman tavoitteena on ollut lisätä ymmärrystä elämys- ja seikkailupedagogiikasta sekä tutkia mahdollisuuksia opetuksessa ja opetussuunnitelmaa toteuttaen. Tutkimuksen lopuksi Marttila haastatteli opettajia, oppilaita ja oppilaiden vanhempia ja analysoi, kuinka elämys- ja seikkailupedagogiikan menetelmät olivat sopineet opiskelijoille heidän itsensä mielestä. (Marttila, 2016). Vaikkakin Marttilan tutkimus on osa koulumaailmaa, koen, että seikkailupedagogiikan tutkiminen jokaisesta näkökulmasta on hyödyllistä oman tutkimukseni kannalta. Näin saan mahdollisimman laajan käsityksen pedagogiikasta myös itse.

Anne Muittarin (2019) tutkimus on varhaiskasvatuksen kandidaatin työ Jyväskylän yliopistosta. Muittarin tutkimuksen aihe on ”Lapsen tulee saada leikkiä ja oppia asioita niin kuin hänelle on luontaisinta”: seikkailukasvatus varhaiskasvatuksessa. Tutkielma käsittelee seikkailukasvatusta ja sen soveltuvuutta osaksi varhaiskasvatusta. Muittari ei itse ole maininnut tutkimuksessaan aineistonkeruutapaa, mutta perehdyttyäni tutkimukseen huomasin sen olevan kirjallisuuskatsaus. (Muittari, 2019). Muittarin tutkimus on aiheeseeni sopiva, sillä itsekkin käsitteelen seikkailukasvatusta varhaiskasvatukseen liittyen.

Kyseiset, edellä mainitut tutkimukset liittyvät aiheeseeni varsin kiinteästi. Jokaisen tutkimuksen avainsanana toimii seikkailupedagogiikka. Sen historiaa, toimivuutta sekä

levinneisyyttä on jo ehditty tutkia. Nyt oma tutkimukseni täyttää avoimen paikan: kuinka seikkailupedagogiikka toimii päiväkotimaailmassa ja tarjoaako pedagogiikka työvälineitä myös vanhemmille. Henkilön, joka ei välttämättä ole varhaiskasvatuksen ammattilainen, ymmärrys seikkailupedagogiikasta on kiinnostava tutkimuskohde, sillä seikkailukasvatuksen näkyvyys ammattilaiselle on suuri. Onko näin myös vanhemmille?

5 Tutkimustehtävä ja analyysimenetelmä

Opinnäytetyössäni tutkin sitä, millainen ymmärrys ja käsitys vanhemmilla on seikkailupedagogiikan hyödyistä ja mahdollisista heikkouksista. Tutkimuksessani ovatkin avainasemassa kysymykset: Kuinka koet lapsesi hyötynneen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissanne? Koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa? On kiinnostavaa tutkia, kuinka varhaiskasvattajan sekä vanhemmat ajatukset yhtenevät tai mahdollisesti poikkeavat toisistaan. Ovatko hyödyt samoja?

Tutkimukseni toteutin Google Formsilla luomani anonyymien kirjoitelmakyselyn avulla. (Liite1) Kirjoitelmakyselyn alussa avasin seikkailupedagogiikan käsitteen, jotta kyselyyn vastaavat vanhemmat ymmärtävät seikkailupedagogiikan ydintarkoituksen.

Päiväkodin johtajana toimiva henkilö välitti päiväkotikonsernin oman sovelluksen avulla kyselylinkin vanhemmille. Vastaaminen kyselyyn tapahtui anonyymisti. Vastaukset saatuani analysoin tulokset tutkimukseeni. Toivoin alun perin saavani 5 vastausta, mutta sainkin 14.

5.1 Vanhempien näkökulman selvitys

Tutkimustehtäväni on selvittää vanhempien näkökulmaa seikkailupedagogiikkaan. Vanhempien näkökulmaa ei ole aiemmin selvitetty ja tavoitteena onkin ymmärtää vanhempien ajatuksia ja tuntumaa seikkailupedagogiikan hyödyistä ja parannusmahdollisuuksista käytännössä. Varhaiskasvatuksen ammattilaiset näkevät ja kokevat pedagogiikan hyödyt ja haitat, sillä kasvattajan ammatillinen tausta, ammattiopinnot ja kokemus tuovat koettuun muutosta. Vanhempien koettuun vaikuttaa taas lähisuhde pedagogiikan kokijaan, lapseen. Vanhemmalla ei myös välttämättä ole

ammattillista koulutusta, joka voisi edes hieman liittyä varhaiskasvatukseen. Kuinka pedagogiikka näkyy kotiin, kuinka pedagogiikan hyötyjä voidaan kasvattajien parissa valjastaa vielä paremmin jokaiseen päiväkodin arkipäivään ja toimintaan. Kokevatko vanhemmat todella pedagogiikan hyödyt ja vahvuudet samoina kuin kasvattajat, vai poikkeavatko nämä näkökulmat vahvasti toisistaan? Kuinka nämä poikkeavat?

Ensimmäinen tutkimuskysymykseni onkin: ”Kuinka koet lapsesi hyötynneen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissanne?”. Tällä kysymyksellä on tarkoitus selvittää vanhempien kokema hyöty ja positiiviset kokemukset.

Seikkailupedagogiikka tuo varhaiskasvatukseen siihen liittyviä teemoja, esimerkiksi oppimista ja kokemista elämysten ja seikkailuiden kautta. Retket ovat hyviä työvälineitä pedagogiikan toteuttamisessa, sillä retkeily lähiympäristöön ja kotikuntaan luo kokemuksia ja elämyksiä opittuun teemaan liittyen.

Toinen tutkimuskysymykseni on: ”Koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa?”. Kysymyksen tarkoituksena on selvittää mahdolliset vanhemman kokemat puutteet ja kehityskohteet. Puutteen tarpeesta voi myös selvittää mahdollinen väärinymmärrys: jos vanhempi toivoo päiväkotiin lisää retkiä ja elämyksiä, voidaan pohtia, onko varhaiskasvattajan ja vanhemman välillä toimiva informaatioketju kärsinyt katkoksista. Onko kaikki tieto mennyt toivotulla tavalla vanhemman tietoon? Jos kyse ei ole informaatiokatkoksesta, voidaan myös pohtia, onko seikkailupedagogiikan toteutus päiväkodissa toivotulla tasolla. Aletaanko toimintaa kehittää näkyvämmäksi tai mahdollisesti lisätä seikkailupedagogiikan tuomia työkaluja varhaiskasvatuksen arkipäiväiseen toimintaan.

5.2 Aineistonhankinta

Tutkimusaineisto hankitaan Google Forms -lomakkeen avulla luodulla kyselylomakkeella. Kyselylomake tarjoaa vastaajille anonymiteetin ja luo mahdollisuuden vastata avoimesti, sekä vastaajan parhaaksi näkemällä tavalla. Kyselylomake lähetetään päiväkotikonsernin omalla sovelluksella vanhemmille. Vastausten toivottava määrä oli kolmesta viiteentoista, mutta onnekseni vastausmäärä osui mediaaniin ja sain 14 vastausta. Kyselylomake oli vastattavissa 8. –15.3.2021, ja vain viikon aikana sain tarpeeksi vastauksia, joten kyselyaika ei ollut tarvetta pidentää.

Toivon että analysoidut vastaukset tarjoavat opinnäytetyön tilaajalle toivotut vastaukset. Päätaavoite tutkimuksessa onkin tarjota työvälaineet päiväkodille kehittää palveluaan ja tarjota yhä parempaa varhaiskasvatusta vanhempilähtöisesti. Tuotteen ja palvelun kehittäminen asiakaslähtöisemmäksi, sekä oman toiminnan arviointi ovat tärkeitä tekijöitä. Vanhempien hyväksi kokemat asiat ja toiminta ovat myös oiva keino antaa työntekijöille tunnustusta hyvin tehdystä työstä.

5.3 Analyysimenetelmänä kategorisointi

Analyysimenetelmänä tutkimusta tehdessäni käytin kategorisointia. Kategorisointi on luokittelua, vastausten ja teemojen luokittelua erilaisiin kategorioihin. Luokittelun aikana syntyneet kategoriat nimetään niihin sopivien vastausten perusteella. Esimerkiksi ihmisiä voidaan luokitella erilaisiin kategorioihin, kuten opiskelijat, vanhemmat, työttömät tai lapset. Kategorioiden rooli on tärkeä sillä se auttaa hahmottamaan ja järjestämään ympärillämme toimivaa maailmaa tietynlaiseksi. (Tietoarkisto, n.d.).

Omista tuloksistani oli helppo havaita muutama useasti mainittu kategoria. Tällaisia olivat rohkaistuminen, luonnossa liikkumisen hyödyt, ryhmän yhteistyön kehittyminen, luovuuden kehittyminen ja ulkoilu. Laitoin saadut vastaukset yhteen Word-tiedostoon ja luin ne useampaan kerran verraten niitä tutkimuskysymyksiin. Käytin lihavoitintyökalua ja lihavoitin tekstistä ne selkeät kohdat, jotka toistuivat ja vastasivat kysymykseeni. Tämän jälkeen kategorisoitin vastaukset nimeämieni kategorioiden alle.

1. lasten rohkaistuminen
2. elämykset ja retket
3. ryhmähenki ja yhteisöllisyys
4. ulkoilu
5. luovuuden kehittyminen

5.4 Tutkimuksen eettiset kysymykset

Tutkimusta aloittaessani ennakoin tutkimuksen eettisyyttä. Pohdin kyselylomaketta luodessani, kuinka lomake on mahdollista toimittaa vanhemmille tietoturvalisesta ja

eettisesti, anonymiteettia kunnioittaen. Tärkeää oli, että jokaisella vanhemmalla olisi mahdollisuus vastata tutkimuskysymykseen ja tutkimuksen olisi mahdollista tavoittaa jokainen halukas vanhempi. Pohdin myös, ovatko tutkimuskysymykseni eettisiä. Onko tutkimuskysymykset puolueettomia ja ovatko ne vastattavissa jokaiselle vanhemmalle perheestä riippumatta.

Valitessani lähetystavaksi päiväkotikonsernin oman sovelluksen varmistin yhteyshenkilöltäni, että sovellus on todella tehty tietoturvalliseksi. Näin varmistin vastausten luotettavuuden ja sen, että jokainen vanhempi saa vastata anonymiteetin turvin rehellisesti. Myös Google Forms on anonymiteettia suojeleva kyselypohja, joka luo luottamusta kyselyyn ja sen tekijään. Yhteyshenkilöni lähetti myös linkin kyselylomakkeeseen puolestani, joten en ollut itse osallisena lähetysprosessissa. Näin voitiin säilyttää vastaajien anonymiteetti täysin.

Aineisto säilytettiin tutkijan yksityisellä tietokoneella, yksityisellä irrotettavalla kovalevyllä. Tietokone on suojattu salasanalla, sekä kovalevy on suojattu omalla salasanallaan. Näin ulkopuoliset eivät ole päässeet tutkimustuloksiin käsiksi. Aineisto hävitetään kaksi viikkoa tutkimuksen julkaisun jälkeen, jolloin voidaan olla varmoja, ettei tutkimukseen tarvitse enää tehdä muutoksia. Tutkimuksen tulokset hävitetään tietokoneelta sekä kovalevyltä täysin. Näin voidaan varmistaa se, etteivät tulokset päädy koskaan ulkopuolisen käsiin. Vastauksista jää jäljelle vain julkaistuun tutkimukseen kirjatut tiedot.

6 Tutkimuksen tulokset

Tutkimukseni tutkimuskysymyksiä oli kaksi: kuinka koet lapsesi hyötyneen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissanne, sekä: koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa? Esittelen tutkimustulokseni ja saaneeni vastaukset ensimmäiseen kysymykseen, eli vanhempien kokemat hyödyt ja hyväksi koetut teemat. Ensimmäisen kysymyksen vastauksissa selkeitä teemoja olivat lasten rohkaistuminen, omatoimisuuden kasvaminen sekä innostuneisuuden löytyminen uusiin asioihin. Metsäretkien koettiin olevan hyödyllisiä sekä luonnon ja liikkumisen kannalta, sillä virikkeelliset ympäristöt herättelivät lasten aisteja ja toivat arkeen seikkailua.

Esittelen vastaukset sekä tulokset toiseen kysymykseen, eli siihen, kokivatko vanhemmat jääneensä kaipaamaan jotain. Myös mahdolliset parannusehdotukset tulevat esille luvussa 6.3. Suurimmat teemat, jotka nousivat vanhempien näkökulmasta parannettavaksi, olivat huoli henkilökunnan koulutuksesta erityisesti seikkailu- ja elämys- teemoihin liittyen. Pohdittiin, saadaanko seikkailupedagogiikan tarjoamista mahdollisuuksista kaikki irti ja onko henkilökunta todella sitoutunut seikkailukasvatuksen toteuttamiseen. Toivottiin myös tarkempaa seikkailukasvatuksen painotusta vanhemmille, jotta voitaisiin nähdä, kuinka tämä painotusalue toteutuu.

Analysoidessani vastauksia listasin ne allekkain Word-tiedostoon ja luin ne läpi ajatuksella useampaan kertaan. Jaottelin vastaukset ensin ”kehitettävää” sekä ”onnistumisia” kategorioiden alle. Aloin poimia vastausten lomasta yhtenäisiä sanavalintoja sekä teemoja, joiden alle vastaukset oli helppo sijoittaa. Jotkin vastaukset, ollessaan pidempiä, menivät useamman erilaisen teeman alle. Toiset taas yksilauseisina vastauksina menivät vain yhteen teemaan. Teemoja olivat mm. retkeily, ulkoilu, luonto ja liikunta. Tutkimuksen tulokset myös kategorioin taulukkoon (Taulukko 1).

Taulukko 1

KATEGORIA	MÄÄRÄ
Lasten rohkaistuminen	4
Elämykset ja retket	5
Ryhmähenki ja yhteisöllisyys	3
Ulkoilu	7
Luovuuden kehittyminen	3

6.1 Seikkailu- ja elämyspedagogiikan koetut hyödyt

Kyselyni ensimmäinen tutkimuskysymys oli: kuinka koet lapsesi hyötynneen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissanne, sekä koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa? Sain tähän kysymykseen neljätoista vastausta, joiden pituus vaihteli. Tämän kysymyksen tutkimuksen toivottava tavoite on löytää toiminnasta positiivisia näkökulmia ja puolia. Halusin tutkia, mitä seikkailupedagogiikkaan painottunut varhaiskasvattaja on tehnyt oikein toiminnassaan ja kuinka nämä ovat välittyneet kotiin. Tutkimuksen tavoitteena oli havainnoida myös, onko vanhempien vastaukset yhtäläisiä ja esiintyykö vastauksissa hajontaa.

6.1.1 Lasten rohkaistuminen

Vastauksista ensimmäinen huomattava teema on lasten havaittu rohkaistuminen. Vanhemmat kertovat lapsensa rohkaistuneen ja uskaltavan kokeilla uusia asioita sekä yrittää uusia taitoja rohkeammin. Päiväkotiympäristössä tapahtuvan rohkaisemisen ja kannustamisen on havaittu tuovan lapselle vahvuuksia toimia uusissa ympäristöissä itsevarmemmin. Kokemukset ja onnistumisen tunteet tukevat myös lapsen rohkaistumista ja uskallusta.

Lapseni on rohkaistunut aivan uudella tavalla päiväkodissa!

Hietalan ja Kumpulan kandidaatin tutkimuksen Seikkailupedagogiikka kasvatuksen muotona mukaan seikkailukasvatuksen vahvuutena on elämysten ja kokemusten avulla oppiminen. Tämän ollessa ihmisen luontainen tapa oppia, Hietalan ja Kumpulan mukaan rohkaisee tämä myös vähemmän aktiivisia lapsia oppimiseen. (Hietala & Kumpula, 2018).

6.1.2 Elämykset ja retket

Seikkailukasvatuksen pääpaino elämyksissä ja retkissä on myös vastauksissa huomioitu. Tämä on myös selkeästi esiin nouseva teema. Retket ovat opettaneet vanhempien mukaan paljon ympäristöstä, luonnosta ja liikkumisesta. Erilaiset maastot, mahdollisuus kiipeillä sekä käyttää motorisia taitoja havaitaan kehittäneen lasten fyysisyyttä. Luontokasvatus ja

elämykset ovat tuoneet lasten arkeen uusia tutkimuksenkohteita, ihmetystä ja kehittäneet myös havainnointikykyä. Vastauksissa mainitaan tähän liittyen myös liikenneturvallisuustaitojen kehittyminen ja omista tavaroista huolehtiminen. Retkien aikana ympäristön havainnointi on tärkeää, ja usein eväiden tai retkitarpeiden ollessa mukana omien tavaroiden huolehtiminen on lapselle tärkeää. Retket ja teemat tekevät päiväkotiarjesta mielekkäämpiä, ja oli nämä elämykset havaittu myös päiväkodin järjestämässä koko perheelle suunnatuissa tapahtumissa. Kuulostaa vastausten perusteella siltä, että erityisesti tämä retkiteema on perheille tärkeä ja ollut selkeästi nähtävissä myös kotiin.

Lapsi tykkää seikkailla.

Lapseni on saanut ihania elämyksiä ja retket ovat opettaneet paljon luonnosta ja liikkumisesta.

Retket rikastaa ehdottomasti toimintaa, lasten on hyvä saada erilaisia ympäristöjä arkeensakin tutkittavaksi.

Hietalan ja Kumpulan yliopiston kandidaatin tutkimuksessa Seikkailupedagogiikka kasvatuksen muotona (2018), on myös havaittu seikkailukasvatuksen tukevan niitä energisempiäkin lapsia, sillä seikkailu ja luonnossa liikkuminen mahdollistaa jokaiselle oman luontaisen tavan toteuttaa itselleen mieleisiä liikuntamuotoja. Elämyksellisyys myös eroaa vanhasta menetelmästä opetella asioita istuen pienissä tuokioissa. Elämyksen ja seikkailun kautta toteuttaminen on ihmiselle luontainen tapa oppia, jolloin myös uusien asioiden opettelusta tulee mieleistä. (Hietala & Kumpula, 2018).

6.1.3 Ryhmähenki ja yhteisöllisyys

Vastauksissa oli havaittavissa myös yhtenä teemana ryhmähengen ja yhteisöllisyyden kehittyminen. Retkille liikuttaessa ryhmissä on lasten havaittu oppineen huolehtimaan toisistaan, ryhmän sisäinen luottamus on tiiviimpää ja yhteistyötaidot ovat kehittyneet. Ryhmähengessä uusien taitojen oppimisen on havaittu olevan lapselle mieluista, sillä seikkailun kokemiseen tarvitaan ystävät ja ryhmä, joiden kanssa tämä jakaa. Jakamisen positiiviset kokemukset opettavat lasta arvostamaan yhteisöllisyyttä ja ryhmään

kuuluvuuden tunnetta. Ryhmässä yhteisten pelisääntöjen noudattaminen ja niiden oppiminen koettiin myös toteutuneen hienosti.

Mahtavalla ryhmähengellä opetellaan yhdessä uusia taitoja.

Ryhmän sisäinen luottamus ja toiminta on tiiviimpää ja kaikki otetaan yksilöinä huomioon.

Olen huomannut että lapset huomioivat paremmin myös toisia lapsia ja pitävät toisista jopa huolta.

Myös Hietala ja Kumpula jo aiemmin mainitsemissani kandidaatintyössä ovat todenneet, että seikkailuun tarvitaan toiset ihmiset, kokijat, joiden kanssa tämä jakaa. Lasten sosiaalisten taitojen vaikeuksien on koettu lisääntyneen ja lasten ryhmätyötaitojen heikentyneen. Yhdessä koettujen seikkailujen, elämysten ja ryhmässä toimimisen on havaittu auttavan näihin ongelmiin. Kouluissa ja päiväkodeissa, sekä erilaisessa kerhotoiminnassa on havaittu syrjäytymisen ja kiusaamisen lisääntyneen. Jo varhaisessa vaiheessa seikkailupedagogiikan on koettu auttavan tähän, sillä se myös tähtää näiden kehityskohteiden muuttamiseen ja kehittämiseen. Seikkailupedagogiikan on myös todettu parantavan ryhmien suoritustehokkuutta, ryhmäytymistaitoja, sosiaalisia taitoja ja yhtenäistävän lapsiryhmiä. (Hietala & Kumpula, 2018). Tämä oli myös havaittu kyselyni vastauksissa.

6.2 Seikkailu- ja elämyspedagogiikan kehityskohteet

Kyselytutkimukseni toinen kysymys keskittyikin seikkailu- ja elämyspedagogiikan toteuttamisen kehityskohteisiin. Kysymys oli: koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa? Kehityskohteita koskevia vastauksia tuli vain 11, osa vastaajista oli jättänyt vastauskentän tyhjäksi. Kysymykseni tarkoitus oli kartoittaa vanhempien toiveita ja mahdollisia puutteita, jotta kasvattajien olisi todella mahdollista puuttua näihin epäkohtiin. Tavoitteena on aina laadukas varhaiskasvatus, joten mahdollisten epäkohtien havaitseminen tukee toiminnan laadun kehittämistä edelleen paremmaksi.

6.2.1 Tarkemmat tiedot retkien sisällöistä

Vastauksissa yhtenäinen piirre oli vanhempien epävarmuus. Ei ollut tietoa, kuinka muuten seikkailun kuuluisi toteutua päiväkodin arjessa, mitä seikkailukasvatus painotusalueena pitää sisällään ja kuinka monipuolisesti pedagogiikkaa ja tutkimusta hyödynnetään päiväkodissa.

Eipä retkien sisällöstä ole oikein tarkempaa tietoa.

Haluttiin kuulla retkistä tarkemmin, mitä ovat pitäneet sisällään. Kulttuuriretket nousivat myös esiin liittyen seikkailuhetkiin, mutta nykyisen maailmantilanteen huomioon ottaen ymmärrettiin tällaisen rajallisuus.

6.2.2 Onko henkilökunta tarpeeksi koulutettua?

Toinen esiin noussut teema oli henkilökunnan osaamistaso. Pohdittiin, onko kasvatushenkilökunta sitoutunut seikkailukasvatuspainotteiseen päiväkotitoimintaan. Kasvattajien ymmärrystä koskien seikkailukasvatusta pohdittiin, tietävätkö henkilökunta mitä kasvatusalueen kuuluu pitää sisällään ja miten kasvatusalueen tarjoamia välineitä voidaan hyödyntää sujuvasti päiväkotiarjessa.

Emme ole ihan varmoja kuinka monipuolisesti seikkailupedagogiikkaa ja tutkimusta hyödynnetään päiväkodissa, onko henkilökuntaa mahdollisesti lisäkoulutettu ja -kannustettu tähän.

Riittääkö auktoriteetti kaikissa haastavissa tilanteissa aina kaikille kasvattajilla, että uskaltaa olla myös vahvana pitämään rajoja.

Myös kasvattajien auktoriteetti pohditutti. Uskaltavatko kasvattajat pitää tarvittavia rajoja ja riittääkö kaikkien kasvattajien auktoriteetti kaikissa haastavissa tilanteissa. Nämä tilanteet ovat kasvattajahenkilökunnan itsensä pohdittavissa. Vastauksissa mainittiin, että vanhemmat ovat havainneet kasvattajien myös olevan hyviä keksimään haastaviin tilanteisiin hyviä keinoja luovasti.

6.2.3 Alle 3-vuotiaan seikkailun tarve

Vastauksissa pohdittiin myös pienten lasten tarvetta seikkailulle. 2 –3 vuotiaiden lasten koettiin tarvitsevan enemmän syliä kuin seikkailua. Erityisesti talvipakkasen ulkoilut huolestuttivat, onko -20 asteen pakkasilla ulkoilu tarpeellista vai onko sää jo tähän liian kylmä.

2,5-3v ikäinen lapsi on vielä liian pieni seikkailemaan, sen ikäiset tarvii enemmän syliä kuin seikkailua.

Voisi miettiä enemmän mikä retki minkäkin ikäiselle sopii.

Toisissa vastauksissa kuitenkin kerrottiin, kuinka jokaisella säällä ulkoilua arvostetaan ja kuinka hienoa on, että henkilökunta vie lapset ulos säällä kuin säällä. Näitä vastauksia voidaankin pohtia, sillä tällaiset vastaukset ovat myös hienoja esimerkkejä siitä, kuinka hajonta myös eri vanhempien kesken on suurta.

6.3 Kotiin tulevat onnelliset, puheliaat lapset

Muittari (2019), kertoo yliopiston kandidaatin tutkinnossaan ”Lapsen tulee saada leikkiä ja oppia asioita niin kuin hänelle on luontaisinta” siitä, kuinka jo varhaiskasvatussuunnitelmaan sisälletty oppimiskäsitys perustuu ajatukseen kokonaisvaltaisesta oppimisesta. Siinä yhdistyvät aistihavainnot, tiedot, taidot, toiminta, ajattelu, keholliset kokemukset ja tunteet. Oppimista tapahtuu kaikkialla ja sitä toteutetaan lapselle luontaisimmalla tavalla: liikkuen ja leikkien. Seikkailukasvatuksessa pyritään tukemaan lapsen itsetuntoa, sosiaalisia taitoja sekä luomaan onnistumisen tunteita, jotka ovat oikeuksia myös alle 3-vuotiaalle lapselle. (Muittari, 2019).

Vastaajista iso osa oli tyytyväinen tällä hetkellä tapahtuvaan kasvatukseen. Kotiin tulevat onnelliset, puheliaat lapset, jotka vastausten mukaan tuovat päiväkodista samat leikit kotona leikittäviin leikkeihin. Koronan uskottiin vaikuttavan retkitilanteisiin sekä moniin asioihin. Sanottiin kasvattajien onnistuneen maailman tilanteesta huolimatta hienosti pitämään päiväkodin viihtyisänä paikkana, jossa lasten ei tarvitse huolehtia ja pelätä.

Turvalliset aikuiset luovat turvalliset kasvatusolosuhteet ja päiväkotiin on joka päivä mukavaa mennä.

7 Johtopäätökset

Tutkimus toteutettiin yhteistyössä yksityisen päiväkodin kanssa. Päiväkodin painotusalue on seikkailu- ja elämyspedagogiikka ja tutkimuksessa hyödynnettiin yksityisen päiväkotikonsernin omaa sovellusta, jonka avulla kysely lähetettiin anonyymisti vanhemmille. Vastauksia saatiin kaiken kaikkiaan 14 kappaletta. Tutkimuksen alussa toivoin saavani edes viisi vastausta, jotta tulosten analysointi voisi onnistua. Vastaustavoitteeni lähes kolminkertaistui. Olen henkilökohtaisesti työskennellyt kyseisessä päiväkodissa ja uskon hieman, että tuttu nimeni saattoi vaikuttaa vastaajien hieman korkeampaan määrään.

Aikaisempia tutkimuksia koskien vanhempien näkökulmaa ja tietopohjaa liittyen seikkailu- ja elämyspedagogiikkaan ei ole omien tietojeni mukaan aiemmin tehty. Aihetta tutkiessani avainsanalla ”vanhempien näkökulma seikkailupedagogiikkaan” tuli muutamia linkkejä koskien vanhempien osallisuutta. Vanhempien osallisuus varhaiskasvatuksessa, vanhempien kokemus osallisuudesta sekä Markus Mäntymaan tutkimus luokanopettajan koulutuksessa Lapin yliopistossa otsikolla ”Eräpainotteinen luontoliikunta osana peruskoulun opetusta”. (Mäntymaa, 2017). Mäntymaan tutkimus sijoittui koulumaailmaan, kun taas oma tutkimuskohteeni on varhaiskasvatus. Toki havaittavissa on, että luontoliikunta ja luonto ympäristönä usein liitetään aiheeseen seikkailupedagogiikasta. Onhan luonto osa elämyksiä ja seikkailua. Erityisesti Suomessa meidän mahdollisuutemme seikkailla nimenomaan luonnossa ja metsissä on poikkeuksellinen, sillä kaikkialla – jopa pääkaupunkiseudulla – löytyy luontoa lyhyen matkan päästä.

Kumpulan ja Hietalan (2018) kandidaatin tutkinnossa oli huomattu, että seikkailupedagogiikka vaatii opettajan panostusta painotusalueeseen. Kumpulan ja Hietalan tutkimuksessa kerrottiin, että paras hyöty pedagogiikasta saadaan, kun opettajalla on motivaatiota ja käytössään välineet, joita voidaan pedagogiikassa hyödyntää. Tämän huomasin myös tutkimukseni tuloksissa. Koetut parannusehdotukset toivat esiin huolta kasvattajan osaamisesta ja mahdollisesta tietotasosta seikkailupedagogiikan työkaluja koskien. Pohdittiin, onko pedagogiikan hyötyjä mahdollista saada tuotua käytäntöön. Jos

seikkailupedagogiikan käyttöön vaaditaan opettajan panostusta, olisiko päiväkodin mahdollista kouluttaa kasvattajia ja tarjota työvälineitä pedagogiikan käyttöön?

8 Pohdinta

Tutkimuksen luotettavuus on melko korkea. Tutkiessani vanhempien näkökulmaa sain todella vanhempien itsensä kirjoittamia vastauksia. Toki 14 vastausta mediaanina kertoo satojen vanhempien ja huoltajien näkökulmasta tilastollisesti aika vähän. Kuitenkin pintaraapaisuna kokisin tulosten olevan juuri odotettua. Kasvattajan silmin tehdyt huomiot poikkeavat jollain tavalla vanhempien havainnoista, sillä ammatillinen havainnoija katsoo tilannetta eri kulmasta. Vanhemman näkökulma tulee asiakkaalta. Toki esimerkiksi tutkimustuloksissa kyseenalaistettu alle 3-vuotiaan tarve seikkailuun ja elämykseen kertoo siitä, että seikkailu usein kuulostaa suurelta poikkeamalta arkeen, vaikkei aina ole sitä. Seikkailun ei tarvitse olla kärjistettynä esimerkkinä risteily Tukholmaan, vaan seikkailua on lounaan syöminen lattialla istuen, majan rakentaminen nojatuoleista ja pihan kuralätäköissä hyppiminen. Matalan kynnyksen tavalla saadaan arjen koetuista asioista seikkailu lapselle, joka oppii, innostuu ja näkee maailman mielikuvituksen silmin, toisella tavalla kuin aikuiset.

Tutkimustani seuraava jatkotutkimus voisikin olla mahdollisesti tutkimus varhaiskasvattajien kokemasta osaamistasosta. Kenties voitaisiin myös haastatella kasvattajaa siitä, kuinka he kokevat pedagogiikan hyödyt ja haitat. Voitaisiinko tutkia vanhempien lisääntyvää tietoa pedagogiikasta, tehdä kysely, jonka jälkeen vanhempia koulutettaisiin hieman. Sen jälkeen toteutettaisiin uusi kysely, jolla voitaisiin seurata tietotaidon kasvua. Mahdollisuuksia jatkotutkimukseen on laajasti.

Kriittisesti vaikuttaneita tekijöitä tutkimuksessani ovat selkeästi siis pieni vastaajaotanta. Tutkimuksen voisi toteuttaa suuremmalla mittakaavalla, mahdollisesti saaden kymmenien tai jopa satojen vanhempien tai huoltajien näkökulman asiaan. Näin tutkimuksesta saataisiin valtakunnallisesti kattava, ymmärrystä voitaisiin syventää ja voitaisiin jopa saada tarkkoja tuloksia siitä, mitä täytyisi todella parantaa seikkailukasvatukseen painottuneessa varhaiskasvatuksessa. Myös omien lasten ikä voi vaikuttaa vanhempien kokemukseen, sillä toki vanhemman lapsen seikkailuhetket on mahdollista monipuolistaa tai luoja monimutkaisempia sekä haastavampia elämyksiä.

Seikkailupedagogiikan ollessa elämyksellistä ja toiminnallista ryhmätoimintaa, on sen pääkohdat selkeästi saatu viedä vanhempien tietoon onnistuneesti. Tuloksissa esiin nousseet ryhmätoiminnan kehittäminen, itsenäisen toiminnan ja luottamuksen koheneminen sekä omatoimisuus ovat niitä toivottavia osa-alueita joihin pedagogiikka pyrkii kehittämään vaikuttamaan. Seikkailukasvatus on tutkimuksen tuloksista päätellen saatu huoltajille ja vanhemmille viestien sekä kokemuksen kautta oikein perille. Pääpiirteet ovat sekä kasvattajilla että huoltajilla samat. Kasvattajat sekä huoltajat ja vanhemmat havaitsevat seikkailukasvatuksen pohjalta samoja pääpiirteitä hyödylliseksi, jolloin pedagogiikan saralla voidaan kokea kasvatusyhteistyön onnistuneen.

Parantamalla kommunikointia ja kasvatusyhteistyötä vanhempien ja kasvattajien välillä takaisi vanhempien paremman ymmärryksen seikkailu- ja elämyspedagogiikasta. Ongelmiin ja huoliin voitaisiin yhdessä löytää ratkaisu. Varhaiskasvattajan syvempi, tarkempi kuvaus ikäryhmää palvelevasta seikkailusta takaisi turvallisen olon vanhemmalle ja esiin nousseet huolenaiheet voisivat laantua. Myös kasvattajien tarkemmin kertomana termi seikkailupedagogiikka voisi avautua vanhemmille paremmin ja näin toiminnan näkyvyys päiväkodin ulkopuolelle parantuisi. Kaikki näkyvä toiminta ja muutos pienistä asioista lähtien näkyisi vanhemmalle paremmin, jos vanhempien ymmärrys pedagogiikasta olisi yhtäläistä.

Opinnäytetyöprosessi oli minulle kasvattava ja todella opettava kokemus. Olen aina pelännyt yksin suoriutumista ja jo ensimmäisenä vuonna päätin tekeväni opinnäytetyöni ryhmässä. Kävi kuitenkin niin, että jäin ilman paria ja jouduin suoriutumaan yksin. Opinnäytetyö oli todella yksi pelkäämiäni asioita ja uskoin etten voisi koskaan suoriutua tehtävästä yksin. Kuitenkin prosessin edetessä luottamukseni itseeni kasvoi ja nyt, valmista työtä lukiessani olen itsestäni todella ylpeä. Voitin pelkoni, näytin itselleni, että todella pystyin tähän ja päällimmäisenä koko prosessista on mielessä helpotus. Vaikka aiheen mielenkiintoisuus helpotti prosessia, olen todella ylpeä itsestäni päästessäni tähän pisteeseen.

Lähdeluettelo

Varhaiskasvatuslaki 540/2018. Haettu 14.5.2020 osoitteesta

<https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2018/20180540>

Hakanen, E. (2017). *Mikä ihmeen elämys? Käsitteen kehittyminen & sen toteutuminen erilaisissa matkailupalvelutuotteissa*. Opinnäytetyö. Matkailu-, ravitsemis- ja talousala. Savonia ammattikorkeakoulu. https://finna.fi/Record/theseus_savonia.10024_131291

Heikkinen, E. (2017). *Seikkailukasvatus peruskoulun opetusmenetelmänä*. Kasvatustieteen kandidaatin tutkielma. Luokanopettajan koulutus. Oulun Yliopisto.

<https://finna.fi/Record/jultika.nbnfioulu-201705061709>

Hietala P. & Kumpula K. (2018). *Seikkailupedagogiikka kasvatuksen muotona*.

Kasvatustieteen kandidaatin tutkielma. Luokanopettajan koulutus. Oulun Yliopisto.

<https://finna.fi/Record/jultika.nbnfioulu-201805312169>

Juhila, K. (n.d.). *Kategoria-analyysi*. Haettu 27.5.2021 osoitteesta

<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvaliteoreettis-metodologiset-viitekehukset/kategoria-analyysi/>

Jyväskylän yliopisto (2015). *Laadullinen tutkimus*. Haettu 2.2.2021 osoitteesta

<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>

Kela. (2021). *Yksityisen hoidon tuki*. Haettu 2.3.2021 osoitteesta

<https://www.kela.fi/yksityisen-hoidon-tuki>

Kota (n.d.). *Seikkailukasvatus*. Haettu 11.1.2021 osoitteesta

<http://www.kota.fi/seikkailukasvatus/>

Lahdenperä, P. (2019). *Seikkailukasvatuksen historia ja nykytila Suomessa*. Kasvatustieteen kandidaatin tutkielma. Luokanopettajan koulutus. Oulun Yliopisto.

<https://finna.fi/Record/jultika.nbnfioulu-201904301557>

Lamminen, S. (2018). *Vanhempien osallisuus Eurajoen kunnan varhaiskasvatuksessa*.
Opinnäytetyö. Sosionomitutkinto. Ylempi ammattikorkeakoulu.
https://finna.fi/Record/theseus_samk.10024_143534

Marttila, M. (2016). *Elämys- ja seikkailupedagoginen luontoliikunta opetussuunnitelman toteutuksessa: etnografinen tutkimus*. Kasvatustieteiden kandidaatin tutkielma. Jyväskylän Yliopisto. <https://finna.fi/Record/3amk.142127>

Muittari, A. (2019). *"Lapsen tulee saada leikkiä ja oppia asioita niin kuin hänelle on luontaisinta": Seikkailukasvatus varhaiskasvatuksessa*. Kasvatustieteiden kandidaatin tutkielma. Kasvatustieteiden laitos. Jyväskylän Yliopisto.
https://finna.fi/Record/jyx.123456789_64127

Mäntymaa, M. (2017). *Eräpainotteinen luontoliikunta osana peruskoulun opetusta*.
Kasvatustieteiden kandidaatin tutkielma. Kasvatustieteiden tiedekunta.
Luokanopettajakoulutus. Lapin Yliopisto. https://finna.fi/Record/lauda.10024_63037

Opetushallitus, (2018). *Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet*. Haettu 16.12.2020 osoitteesta
https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet_2018.pdf

Opetushallitus, (2021a). *Varhaiskasvatus*. Haettu 24.1.2021 osoitteesta
<https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/varhaiskasvatus>

Opetushallitus, (2021b). *Mitä on varhaiskasvatus?* Haettu 12.1.2021 osoitteesta
<https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/mita-varhaiskasvatus#51259368>

Räsänen, T. (2019). *VARHAISKASVATUKSEN PEDAGOGIIKKA Kalajoen varhaiskasvatushenkilöstön kokemuksia alle 3-vuotiaiden pedagogiikasta ja sen merkityksestä*. Opinnäytetyö. Sosiaalialan koulutus. Centria Ammattikorkeakoulu.
https://finna.fi/Record/theseus_centria.10024_168745

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. KvaliMOTV (n.d.). *1.2 Mitä laadullinen tutkimus on: lyhyt oppimäärä*. Haettu 5.3.2021 osoitteesta https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L1_2.html

Saloniemi, M. (2017). *Lasten osallisuus päiväkodissa, lastentarhanopettajien näkemyksiä osallisuudesta*. Opinnäytetyö. Sosiaalialan koulutus. Tampereen ammattikorkeakoulu. https://finna.fi/Record/theseus_tamk.10024_139616

Sotkamon kunta. (2020). *Varhaiskasvatuksen palvelusopimus*. Sivistystoimiala. Haettu 1.2.2021 osoitteesta https://www.sotkamo.fi/wp-content/uploads/2020/08/vaka_PALVELUSOPIMUS_2020_perus_3_K.pdf

Tieteen termipankki, (2015). *Seikkailupedagogiikka*. Haettu 12.12.2020 osoitteesta <https://tieteentermipankki.fi/wiki/Kasvatustieteet:seikkailupedagogiikka>

Tilastokeskus, (n.d.). *Kvalitatiivinen tutkimus*. Haettu 7.2.2021 osoitteesta https://www.stat.fi/meta/kas/kvalit_tutkimus.html

Liite 1: Tutkimuksen kirjoitelmakaavake

Kuinka koet lapsesi hyötynen seikkailupedagogiikan tuomista teemoista ja retkistä päiväkodissanne?

Pitkä vastausteksti

Koetko jääneesi kaipaamaan jotain, tai havaitsetko jotain parannettavaa?

Pitkä vastausteksti
